

ved Sagens første Behandling, og som jeg senere har haft Lejlighed til udførligt at udvikle for Medlemmerne af Udvalget. Jeg tror, at Loven i den nu foreslaaede Skikkelse vil være en stor Hjælp for det Udvalg, der skal administrere Loven af 4. Oktober 1919, og jeg tillader mig derfor at anbefale Sagen til det høje Tings villige og hurtige Behandling. Det vil være meget ønskeligt, at Jordlovsudvalget snarest muligt kan faa de her gennemførte Forbedringer med ind i sit Arbejde, saa at de kan komme til at virke der.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1—5 (se Tillæg C. Sp. 1219), Ændringsforslag Nr. 1 til § 6 af Udvalget (se Tillæg B. Sp. 3739), § 6, saaledes ændret, og § 7

vedtoges uden Afstemning.

§§ 8 og 9

forkastedes uden Afstemning, hvorved Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 2 og 3 fandt deres Afgørelse.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd. (Forskellige under Handelsministeriet hørende Styrelsesgrene).

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1660; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 3737).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

§§ 1—28 (se Tillæg C. Sp. 1175) og Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 190 af 10. Juli 1915, jfr. Lov Nr. 159 af 20. Marts 1918 om Oprettelse af tvende Kreditforeninger for Ejere af mindre Ejendomme paa Landet.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1863; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 3783).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (N. K. Kristensen): Ved første Behandling var der fra alle Sider Enighed om, at Lovforslaget burde fremmes saa hurtigt som muligt. Der har ogsaa indenfor Udvalget været Enighed om, at den Taksationsgrænse, der blev fastsat i 1918, burde forhøjes. Taksationsgrænsen var, som De ved, fastsat til 10 000 Kr. for Huse med under 1 ha Jord og 14 000 Kr. for Huse med Jord til et Landbrug. Men hvor stor Forhøjelsen skulde være, har der været delte Meninger om i Udvalget, hvilket ogsaa fremgaar af Betænkningen. Nogle af Medlemmerne har ment, at den Taksationsgrænse, som Ændringsforslaget sætter, er for lav, særlig for de Huse, som har under 1 ha Jord, og andre har ment, at den foreslaaede Taksationsgrænse er for høj, men trods forskelligt Syn paa Sagen er det dog lykkedes at opnaa Enighed i Udvalget om det stillede Ændringsforslag, en Enighed, som jeg hilser med Glæde. Jeg tror at turde sige, at det er den sunde Sans og den praktiske Erfaring, der har faaet Overtaget over de mere eller mindre teoretiske Betragtninger: Det stillede Ændringsforslag gaar, som det vil ses af Betænkningen, ud paa at ændre § 2, saa at den affattes saaledes, „at ingen optages i Foreningen, hvis Ejendom ved den nedenfor nævnte Taksation er ansat til en Værdi af over 16 000 Kr. for de Ejendommens Vedkommende, hvortil hører et mindre Jordareal end 1 ha, og af over 20 000 Kr. for de øvrige Ejendomme. Dog kan Foreningen til Interessenter, hvis Ejendomme ved Forbedringer har opnaaet en større Taksationsværdi end henholdsvis 16 000 Kr. og 20 000 Kr., yde Laan paa